

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Štiri meščanske šole na Kranjskem.

Letos se bode deželni zbor baviti tudi z vprašanjem ustanovitve višje ljudske šole, in deklishe meščanske (višje deklishe) šole v Ljubljani. Običajno ni to naloga deželnega zastopa, marveč razsoja o tem v zmislu obstoječih zakonov c. kr. deželni šolski svet, zaslišavši prej nižje šolske urade. Ali ker namerava domoljub Gorup v namen ustanovitve omenjene šole Ljubljanskemu mestu kupiti poslopje, to je sedanjo deželno bolnico, ki je lastnina dežele; privoliti mora deželni zbor v ta nakup. O tem ni več dvombe, da bi dežela ne hotela tega poslopja prodati pod toli ugodnimi pogoji, zlasti, ko je že skleneno, da se zgradi nova bolnica zunaj mesta. Kupljeno poslopje postane darilo Ljubljanskega mesta, ki naj ga porabi v omenjeno svrhu, ali če se mu ne zdi prikladno, da preskrbi drugo poslopje za deklishe meščansko šolo. Bolnica bode postala last Ljubljanskega mesta, ki s tem prevzame skrb za stvarne potrebe nove učilnice in tudi skrb za učiteljske plače, kakor hitro bodo postavljeni faktorji, t. j. c. kr. deželni šolski svet na predlog mestnega šolskega sveta novo šolo za potrebno spoznali. Vse to je namreč utemeljeno v obstoječih šolskih zakonih. Ker je Ljubljana vendar z raznimi stroški zelo obložena, utegne v slučaj, da bi deželni zbor v zmislu veledušne ponudbe sam ne hotel prevzeti ustanovitve višje deklishe šole, marveč to prepustil s podarjeno bolnico vred Ljubljani, vendar potrkati Ljubljansko mesto na deželni zbor, da bi dežela prevzela nekoliko stroškov. Ako bi dežela taki prošnji ustregla, morala bi pa tudi uslišati jednako še pred nekimi leti predloženo prošnjo Krškega šolskega okraja zastran plač meščanskih učiteljev na Krškem. Prišlo bi na ta način vprašanje meščanskih šol na Kranjskem sploh na dnevni red. In tu bi bila prilika, da se to vprašanje temeljito reši in revidira celo obstoječa določba.

Sleheru okraj na Kranjskem res ne potrebuje meščanske šole. kakor veleza zakon; deklishe meščanske šole celo nikjer na Kranjskem treba ni, kakor v Ljubljani; toda za tri deške meščanske šole je lahko dokazati, da so potrebne v naši deželi, in sicer za sleherni del Kranjske jedne. Dolenjska

stran ima že učilnico te vrste na Krškem. Na Gorenjskem naj stopi namesto odpravljenega gimnazija v Kranji deška meščanska šola na to mesto, ker je tako malo upanja, da se zopet gimnazija reaktivuje. V iste prostore, kjer je bila do zdaj gimnazija, stopi naj meščanska šola, kateri naj mesto izroči sedanje priprave in učila, in kateri naj izkaže naklonjenost kakor gimnaziji. Mesto naj prevzame samo skrb za šolske potrebščine, čeravno bi bilo celega okraja to dolžnost v zmislu dotične šolske postave, da bodo le druge občine rajše privolile. — Notranjska bi tudi take učilnice potrebovala in bi bil za to primeren kraj v Idriji, kjer je v mestu in v okolici dovolj šolske mladine. V Idriji bi bile tudi manjše težkosti zastran vzdrževanja šole. Ker ondu že cesarski rudnik skrbi za vse potrebščine ljudske šole, ne bode se branil pri deški meščanski šoli prevzeti vsaj skrbi za stvarne potrebščine, za prostore in šolske priprave, kajti šola bi v prvi vrsti koristila rudniku in Idrijskemu prebivalstvu sploh. Kakor sem razložil, bila bi glede vseh projektovanih meščanskih šol skrb za poslopja najmanjša stvar. Večja preglavica bode delale učiteljske plače, ki bodo znašale pri sleherni šoli od 3000—4000 gld. Pri sedanjem velikem obdačenju ljudstva je to precejšnja svota, ako pride le jednemu okraju na rame. Precejšnje olajšanje bi bilo za dotične okraje, (Krški, Ljubljanski, Kranjski, Logaški), ako jim dežela polovico tega bremena odzame. To tudi z ozirom na koristi, ki jih bodo dajale meščanske šole, krivično ne bo. V prvi vrsti ima od šole dobiček seveda mesto, kjer je sedež učilnice; v drugi vrsti dotični okraj. V tretji vrsti so pa tudi sosedni šolski okraji. Skušnja uči, da v meščansko šolo na Krškem n. pr. prihajajo otroci iz raznih okrajev. To izvira iz osnove in namena šole. Meščanska šola uči več, kakor navadne ljudske šole; uči toliko, kolikor potrebuje dober trgovec in večji gospodar ali izobraženejši obrtnik. Meščanska šola dobro pripravlja za strokovne šole: obrtnijske, kupčijske in kmetijske učilnice. Poglavitno je pa to pri tej šolski kategoriji, da stavi dobro podlogo zlasti onim učencem, ki so namenjeni učiteljskemu stanu, ki se pripravljajo za učiteljska. Iz teh lastnostij meščanskih učilnic se takoj sprevidi

njih splošni značaj, vsled katerega bi se ne moglo očitati deželi, da podpira učilnice lokalnega pomena. Najmanje bi se moglo to trditi tedaj, ako bi deželni zbor naklonil nekaj podpore novi deklishe meščanski šoli v Ljubljani. V ta jedini večji slovenski deklishe zavod hodile ne bodo le Ljubljanske deklishe, temveč iz raznih delov kranjske dežele bodo starši pošiljali svoje hčere v popolnejšo izobrazbo v lepih in praktičnih znanostih, katere se jim bodo vendar že jedenkrat podajale v našem slovenskem jeziku. In če bode deželni zbor pospešil ustanovitve še deških meščanskih šol v Kranji in Idriji, utegneta tudi ta zavoda dobiti slovenski značaj ne pa nemškega, kakoršnega ima meščanska šola na Krškem, ki se ga menda vsled Hočevanjev ustanov menda nikoli ne bode mogla otresti.

Občni zbor „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani.

Letošnji občni zbor „Slovenskega učiteljskega društva“ vršil so je včeraj v društvenih prostorih sv. Jakoba trg št. 10 ob navzočnosti 30 društvenikov. Predsednik g. A. Žumer otvori zborovanje s pozdravom p. n. društvenikov, omenja društveni in gmotni uspeh društvenega slavnostnega koncerta pod vodstvom g. prof. Nedveda, s katerim je društvo dokazalo svoje lojalno stališče kot vesel, solnčen dan društvenega leta, kot žalostna oblačna dneva pa nenadna smrt prestolonaslednika cesarjeviča Rudolfa, ki je bil nade tudi učiteljstvu, šoli in izomiki narodni in smrt vladnega svetnika in administrativnega referenta v deželnem šolskem svetu J. Hočevanje, s katerim je izgubilo društvo večletnega uda in podpornika in učiteljstvo in šolstvo kranjsko sploh najboljšega prijatelja in zagovornika. V znak sožalja se je zbor vzdignil s sedežev. Glede stališča društva omenja, da je to sedaj na drugem položaju, kakor je bilo prej. Sedaj so po deželi okrajna društva z istim delokrogom, kakor naše društvo in ta društva v nekoliko absorbirajo vnašne člane, ker učiteljstvu pri naših slabih gmotnih razmerah ne more več društev podpirati. Zaradi tega je želeli, da nam ostane zvesto učiteljstvo Ljubljansko, Ljubljanske okolice in iz tistih okrajev zvesto, kjer

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki pisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Drugi del.

(Daje.)

II.

Na fari Okrouhelski potegnil je na večer jednega iz onih dnij, o katerih baš pripovedujemo, nekdo močno za zvonec. Ni bilo sicer nič nenasladnega. Po župniji razlegne se prodorni glas zvonca čisto tudi o polunoci, ako se kje v okolici pripravlja bolnik na poslednjo uro, in so sorodniki odposlali posla z besedami: „pa ženite konja, kar morete!“ Duhovnik ni gospodar svojemu času niti po noči, ko je povsod vse progrezlo v globok sen.

„Naj gre gospod kaplan!“

S tem besedami odprl je gospod župnik dveri v družinsko sobo in takoj zopet zginil v svojo sobo. Izraz na njegovem obrazu pričal je, da je bil neljubo močen. A jedva je sedel zopet za mizo, prikazalo se je mej vrati zarudelo obličje Katrino.

„Saj sem že rekel, naj gre gospod kaplan!“
Gospod župnik rekel je z ostrim glasom, a Katre to ni prav nič preplašilo. Za tridesetletnega bivanja v tukašnji župniji naučila se je trme gospoda župnika še preveč poznati.

„Na vsak način hoče k vam, gospod župnik!“

„Kdo je...?“

Gospod župnik je hotel pristaviti še jedno besedo, a v čas se je zavedel.

„Občinski pastir iz Jiřic!“

„Vedno kaj iz Jiřic! Saj pravim, da so to vas imeli vzeti že davno vsi...!“

„A kaj morem zato, častiti gospod?“

Katra podprla si je zdaj boka.

„Morem, ne morem! — Polni roki imam dela, ne vem, kje imam glavo! — Naj ustopi!“

Prišlec odkril se je stoprav v sobi.

„Kaj hočete? — Ali ne utegnate po dnevu? — Kakor da bi imel človek le vas — ravno vašo občino. Reči vam moram, da nimam z nobeno podružnico toliko sitnostij, kakor z Jiřicami!“

Gospod župnik je govoril scela proti prejšnji svoji navadi, ostro, hitro in vedno gledal pri tem v papir, niti opazivši, da Jiřiški sluga že kučmo mečka pod pazduho in da se ves trese.

„Ponižno prosim — prihajam za pogreb!“

„Kaj? — Ali ste zopet vdovec? — Ali je dolgo temu, kar ste imeli poroko?“

„V torek po sv. Matevži bo leto.“

„Že tretjo ženo —“

„Ponižno prosim, blagovolite —“

„Idite mi! — Zdaj ne dobote več privoljenja za ženitev! Zapomnite si! Niti ne prikažite se mi... A kdaj hočete pogreb? — Pred vsem kdaj pa je umrla?“

„Častiti gospod, moja žena je hvala Bogu zdrava, kakor riba, in zadovoljna sva drug z drugim, hvala Bogu!“

„Torej kaj hočete tu? — Hitro! Zopet kaki nemiri! Mislite, da imam skrbeti samo za vas, za vašo občino? Mislil sem, da bo vaš novi sodnik razumnejši. A vse je na las jednako. — Delajte, delajte!“

„I no, častiti gospod, prihajam za pokop!“

„Pokop ali pogreb, vi — vse jedno!“

Gospod župnik razjezil se je na mero.

Pastirju stopal je mej govorom gorak znoj na čelo. Bilo mu je v istini huje, nego v vica. In prišlo mu je na misel, da res navaden človek ne zna z gospodo govoriti.

še ni okrajnih društev. Namera društvu je: duševno podpirati slovensko ljudsko šolstvo. V tem zmislu je društvo tudi v preteklem letu delovalo in je po možnosti moralno podpiralo težnje učiteljstva.

O društvenem delovanju poroča gospod tajnik A. Razingar sledeče:

V prvič mi je čast na tem mestu poročati o odborovem delovanju „Slov. učiteljskega društva“, a oprostite me, da ne nameravam svojega poročila oklepšavati z besedami, temveč poročati Vam v kratkih potezah o njegovem delovanju.

Občni zbor lanskega leta je bil dne 23. oktobra in isti dan slavnostni koncert, kateri je gotovo vsakemu udeležencu v nepozabnem spominu. Čisti dohodek (120 gld.) razdelil se je med deset učiteljskih vdov.

Novo voljeni odbor ustanovil se je v seji dne 12. novembra l. l. tako-le: A. Žumer, predsednik; A. Funtek, namestnik; A. Razingar, tajnik; Ivan Tomšič, blagajnik; Fr. Kokalj, knjižničar; J. Furlan. Fr. Govekar, I. Krulec, A. Praprotnik, odborniki. V tej seji je sklenil odbor, da društvo pristopi k „Zvezi“ slov. učiteljskih društev in imenoval delegati vse člane društvenega odbora. Takoj v drugi odborovi seji posvetovali smo se o najemu društvene sobe v ta namen, da bi postalo društveno delovanje živahnejše. Društveni večeri, kateri so skoro dve leti prenehali, naj bi se zopet oživelili in tudi mejsobojno občevarje postalo bi s pridobitvijo društvene sobe tesneje. Posrečilo se nam je v ta namen dobiti to pripravno sobo, v kateri danes zborujemo in premestilo se je semkaj tudi društveno knjižnico.

Obrnili smo se s posebno okrožnico do častitih društvnikov, od katerih smo pričakovali, da nam še zvesti ostanejo, naj nam naznanijo, so li še udje našega društva ali ne, in ob enem sklenili le one prištevati našim članom, kateri do dne občnega zbora uplačajo društvino.

Za dobavo zadostnega števila novih učnih črtežev obrnilo se društvo s prošnjo na visoki c. kr. dež. šolski svet.

Na vabilo osnovalnega odbora „zveze“, da bi naše društvo za prvo zborovanje „zveze“ slovenskih učiteljskih društev prevzelo skrb za vsprejem, kraj zborovanja i. t. d., ustreglo je radostno in vse ukrenilo, kar je bilo v njegovi moči. Omeniti mi je posebno, da je župan Ljubljanski radovoljno prepustil za posvetovanje delegatov „zveze“ mestno dvorano in isto tako predsednik čitalnice Ljubljanske čitalnično dvorano za I. občni zbor „zveze“. Slavni čitalnični pevski zbor priredil je na našo prošnjo na čast došlim delegatom slov. učiteljstva pevski večer in odlični meščani gg. Fabian, Jakopič, Perdan, Polak, Poženel, Rohrmann, Fr. Ks. Souvan dali so nam svoje vozove na razpolaganje, s katerimi smo pričakovali na kolodvoru častite tovariše. Vsem tem ključemo tu zbrani. Slava!

„Matica Slovenska“ podarila je društvu 190 iztisov knjige „Nauk o telovadbi“, za kateri dar se je društvo zahvalilo pismeno; ob enem sklenilo se je vsakemu društvniku dati po jeden iztis, ostale izvode pa hraniti v svoji knjižnici.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. oktobra.

Dne 1. oktobra je dr. Julij Gregar razlagal volilcem svojim v Praškem predkraji „Vinohrady“ svoj program. Temu poslancu češkemu se dozdeva, da je dualizem največja nesreča za Avstrijo, dualizem, s katerim se je urejevanje najvažnejših zadev izročilo delegaciji, ki je nem parlament, v katerem imajo le Ogrri veliko besedo. Ogerska se je le zaradi tega tako povzdignila, ker jej Avstrija oddaje najboljše moči. Ogrri so že podkopali avstrijsko kmetijstvo, sedaj pa hočejo še najprvo industrijo na Češkem, sladorno industrijo. Razlika potreb raznih dežela ne dopušča, da bi se zadovoljile po jednem kopitu. Šolski zakon, ki bi ugajal Tirolcem, ki ne bil po godu Čehom in drugim narodnostim. Tako je sedaj vedno pogajanje. Skleneni zakoni so podobni iz različnih kosov skrpani sukni in to suknjo naj bi nosili vsi, bodisi kdo velik ali majhen, suh ali debel, raven ali grbast. Če sklence deželni zbor kak primeren zakon, pa ne dobi sankcije, če ne ugaja dvornim svetnikom na Dunaji. Najhujši je pa deželnozborski volilni red. Ko so ga delali, gledali so le na Nemce in njihove interese, kako bi Čehi pripravili pod nemško igo. Šteli so vsacega Nemca za dva, Čeha pa le za polovico. Sedaj pa zahtevajo Nemci, da naj bi se odhranili ti odnosi za večne čase, da gledajo še, kako bi se kaj pridobili. Čehi žele močno, vsem narodom pravično Avstrijo. Ko bi bila Avstrija pravična Čehom našla bi v njih boljše zaščitnike, nego jih ima v Nemcih. Da celo bitva na Belej gori Čehom ni toliko škodovala nego februarvska in decembarska ustava. Do 1848. leta priznavali so samostojnost in državne pravice Češke in brez dovoljenja njenega deželnega zbora se ni smel pobirati davek niti za vojne potrebe, Češkej so ni trebalo brigati za Tirolsko in Gorenjo Avstrijo. Zato pa mora Češka zahtevati, da se ji vrnejo pravice njene in samostojnost. Za vzgled vzemimo samostojnost Ogerske.

Bivši namestnik dalmatinski baron Rodić misli baje izdati knjigo o njegovej upravi v Dalmaciji. Ta knjiga bode politično jako zanimiva. Delo je že končano, samo uvod bode pisatelj še napisal. V uvodu misli narisati zgodovino Dalmacije od 1848 do 1870. leta. Leta 1870. prišel je namreč baron Rodić v Dalmacijo. Ta knjiga bode zanimala gotovo vsakega pravega Avstrijca, ker je baš Rodić naredil konec italijanskega rovanja v Dalmaciji. Pred njim so v tej deželi vladali blizu jednaki odnosi kakor sedaj v Trstu in Istri.

Tisza je svojim volilcem v Velikem Varadinu razlagal sedanjí politični položaj. Glede vnanje politike izustil se je ministerski predsednik ogerski, da se je nadejati, da se ohrani mir, če tudi položaj ni tak, da bi se mogla vojska zmanjšati. Podrobnije je pa Tisza govoril o reformi uprave. Sedanja volilna sistema upravnih uradnikov ne ugaja, ker uradniki neso stalni in nemajo upanja, da bi napredovali. Svoje naloge bodo po vsem kos le stalno nastavljeni uradniki po poklici. Osnovalo se bode upravno sodišče, premenil občinski red. Tisza je grajal postopanje opozicije, ki se kaže v osebnih napadih. V tem oziru se on ujema s svojim starim nasprotnikom Ludovikom Kossuthom, kateri odločno obsoja osebnosti, priporoča pa stvarne napade.

Vnanje države.

Sedaj, ko se je približal čas, da car ruski pohodi nemškega cesarja, začeli so ruski listi bolj pisati o nameravanem pohodu. Nedavno so vsi ruski listi zatrjevali, da ta shod ne bode imel nobenega političnega pomena. Sedaj pa nakrat „Nov. Vremja“

in „Grazhdanin“ trdita, da bode ta shod imel važne politične posledice. Nemčija bode gotovo porabila priložnost, da si pridobi naklonjenost Rusije. Začela se bodo pogajanja o raznih prepornih vprašanjih, katera kakor breme teže evropski mir. Če tudi stoji Nemčija na čelu tripelalijance, piše „Grazhdanin“ vendar ve njen voditelj, da se na to alianco more zanašati le v miru, sporazumljeje z Rusijo bi pa za Nemčijo bilo najboljše sredstvo za premaganje raznih težav. Sploh zadnje dni ruski listi nekaj prijaznejše pišejo o Nemčiji, nego so še nedavno. Utihnila je pa popolnoma vest, da cesarjevič pohodi razstavo francosko. Pri razdelitvi premij razstave francoske se je opazalo, da se slavnosti ni udeležil noben član ruskega veleposlaništva, dočim so bili prisotni tajniki in atašeji drugih veleposlaništev. Vse to je gotovo pomenljivo. Morda je izid volitev na Francoskem malo neugodno uplival na rusko-francoske odnose. — Bivši učenec generala Dragomirova v vojaški akademiji piše „Przegladu“ o moži, ki bode imel glavno poveljništvo ruske vojske, če pride do vojne, nastopno: „General je visoke rasti, močne postave, precej rejen, plešast in mračnega obraza, precej je podoben Bismarcku, če tudi ga nazivljejo „ruskega Moltkeja“. Ta pridevek že zaradi tega ni umesten, ker Dragomirov ni strateg, temveč izvrsten taktik. Nasprotnik je prevelikemu zboljšanju orožja, ki slabo upliva na vrlost vojaka. Vojak mu je le tedaj kaj vreden, če je vsako minuto pripravljen umreti. Pri vsakej priložnosti ponavlja besede Suvarova: „Kroglja ni nič, le bajonet je vse“ in nasprotuje kratkemu aktivnemu službovanju, ki je škodljivo odgoji vojaka. Sicer je jako pravičen, ne pozna ne narodnih, ne verskih razlik. Častniki se ga boje, vojaki ga ljubijo. Pri nekej priložnosti se je izrekel general o vojaki raznih narodnostij tako-le: Francozi in Italijani so slabi vojaki, ker pri vsakem porazu bežé, ko bi se imeli umikati. Nemcem manjka naučenja. Rusi stoje v ognju kakor hipnotizovani, premikajo se kakor avtomati, robski izvajajo povelja, pa nič ne mislijo; zato pa zgodovina ne omenja hrabrih del posamičnih ruskih vojakov. Kakor ustvarjen za vojno je pa Poljak. Vsak Poljak, ki gre v boj, je pripravljen za smrt, nič družega ga ne zadrží, kakor kroglja v srce. Škoda, da živimo s Poljaki, kakor mačka in miš.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ omenja v političnem pregledu na prvem mestu, da se govori, da hoče Turčija priznati Koburžana knezom bolgarskim. Ker tej vesti nikdo ne oporeka, misli nemški oficijozni list, da je jako verjetna. Iz tega se sklepa, da bi tudi Nemčija sedaj bila pripravljena priznati Koburžana, ker sicer bi bil Bismarckov organ se kaj izjavil proti njegovemu priznanju.

Vodje ustašev na Kreti so skoro vsi pobegnili iz dežele. Šakir paša je bil ukazal vojaškim poveljnikom, da naj jim dajo priložnost, da ubežé. Turki bi bili v zadregi, ko bi jih bili ujeli. Vojaško sodišče bi bilo moralo jih obsoditi na smrt ali pa v dolgoletno ječo. Izvajanje obsodeb bi pa iz nekih ozirov bilo neumestno. Vzbuđilo bi namreč veliko nevoljo na Grškem. Prebivalstvo na otoku se je sedaj že največ pomirilo, le posamični ustajniki klatijo se kot „klefci“ po gorah.

Dopisi.

Iz Borovnice 3. oktobra. [Izv. dop.] Pred 13 leti dozidalo se je pri nas novo šolsko poslopje, na videz sicer prav lepa zgradba, a kdor si jo bolj natanko ogleda, takoj opazi, da so bili graditelji njeni precej kratkovidni ljudje, ker niso na to mislili, da bode morebiti s časom šolo treba razširiti. Ta potreba — šolo razširiti — pokazala se je

„In kdo je umrl? — Govorite vendar, človeče!“
„Sodnik Ouřada. — On sicer ni umrl, kakor drugi —“

Gospoda župnika minilo je že potrpljenje popolnoma.

„Ali ste zgubili po poti pamet? — Taki fantje ste kakor štori. In potem naj govorimo ž njimi! — Konečno pa vi niti niste pastir v Jiřicah!“

„Od včera, častiti gospod!“

Čepica zmečkana pod pazduho menda še nikdar ni toliko skusila, niti pri največjem tepeži v krčmi, niti pri največjem gomolenji, kakor danes.

„Ali bom vendar jedenkrat kaj zvedel od vas? — Nimajo li ondu boljšega posla?“

„Nihče ni hotel sem, možkih je malo doma, ženska stvar pa ta ni.“

„Kaj ni ženska stvar?“

„Da bi hodile komu pokop naročat. — Našega sodnika našli so za rana za vasjo prebodenega.“

„Vaš sodnik Ouřada je mrlič?“

„Večni pokoj mu daj Bog! — A vreden ga ni. Saj ljudje prav pravijo.“

„In kako se mu je to zgodilo, prosim vas?“

Jeza gospoda župnika je že minovala, govoril je tudi mnogo uljudneje.

„Sam Bog vedi. Najprej preklel je siao, sin

zopet njega, na večer potem odgual je svojo ženo od hiše in zapahnil za njo dveri. Deklama je bilo žal matere in šli sta jo iskat, a vse njune poti so bile zamašene. Sodnik hitel je za njima in ni se vrnil več.“

„Tako, tako! Saj pravim, da se pri vas dogajajo čudne reči! Kje se je kaj takega zgodilo! Jiřice so bile najtišja vas iz vseh. O njih ni bilo čuti vse leto in čez leto zopet ničesar. Od nekega časa pa bi se o njih mogle pisati kronike in kake kronike! — Naj pride kdo iz sosedov sem. Žalostno je, da pošiljajo svojemu sodniku naročit pogreb občinskega čednika. Sporočite jim to! — Z Bogom!“

Gospod župnik premeril je nekolikrat sobico z resnim korakom.

„To bo olje v ogenj! Kdo more za to! Ouřada ni bil mnogo vreden! A imel je nekakov krog, znal se je vsaj pogovoriti, bil je dvorljiv... Kakor pravim: to bo olje v ogenj!“

Gospod župnik sedel je zopet za mizo skrbno zroč v polupólno listino, po grobem papirji sodeč, uradno listino. Danes se ni lagal, ako je rekel, da ne vé, kje ima glavo. Zagual bi vse najraje v peč, ne morda, da bi si ne vedel pomoči, — izpoznava se je namreč v uradnih stvareh večkrat bolje, nego sam justicijar — da bi odgovoril na vprašanja, ki

so bila zapisana na listini, katero mu je danes soseben posel izročil, bilo je treba časa in tehtnega premišljevanja.

Gospod župnik pokvaril je že dobre tri pole popirja, na četrti pa je bilo za dve tretjini več počrtanih nego napisanih vrstic.

(V stari farni matriki našel sem dotično uradno listino, in če vam navedem le nekoliko onih vprašanj, gotovo bodeste prestali čuditi gospodu župniku, da mu odgovor nanje dela toliko težav.)

„Je li imel gospod kaplan v istini propoved, ki je mogla biti uzrok razburjenosti mej poddanim ljudstvom?“

„Je-li posečla kmetske hiše in s katerimi seljaci v župniji je najpogostejše govoril?“

„Je-li prihajal k njemu kdo na stanovanje in kdo?“

„Kakega mišljenja je bil v obče? — Kakega značaja?“

Na konci pa je bilo pripisano: „Blagovoli vaša Častitost na gori omenjena vprašanja odgovoriti, kakor Vam velevala vest, in kakor pričakuje od Vas duhovski Vaš urad, kar najhitreje in kolikor možno najtemeljiteje.“

(Dalje prih.)

kmalu, kajti za 300 učencev ni zadostovala več dvorazrednica in višje šolske oblasti zaukazale so, da se mora šola razširiti v trirazrednico. Kje in kako za to dobiti potrebnega prostora? Vsako pre- in prizidovanje bilo bi le nezmišlel. — Občinski možje, na čelu jim za blagor občin in napredek šolstva jako delavni c. kr. okrajni glavar, gospod Mahkot, sklenili so po daljšem posvetovanji, da se nadučiteljevo stanovanje priredi kot šolska soba in za slučaj, da bi se šola razširila v četrterazrednico, se lahko v to porabi še stanovanje drugega učitelja, kar se da z majhnimi stroški doseči, ker ni drugega treba, nego odstraniti jedno steno. Sedaj treba je bilo skrbeti gg. učiteljem za stanovanje. Za prezidovanje pri starem šolskem poslopju bil je proračun narejen na blizu 7000 gld., in ta denar pobiral se je že pri c. kr. davčnem uradu na Vrhniki, a popravki pri razširjenji šolskega poslopja niso bili baš veliki in je preostajalo še precej denarja in naš zavedni občinski odbor sklenil, da naj se s tem denarjem zida blizu šole, ina jako lepem prostoru, novo stanovišče — „učiteljski dom“. Dragi čitatelj, ta lepa misel se je tako izvrstno obnesla, da se vse čudi tej lepi zgradbi, s katero je preskrbljeno stanovanje štirim učiteljem.

Borovnica je torej prva na Kranjskem, ki se lahko z učiteljskim domom ponaša, na čemer se ji more le častiti. Komu pa gre hvala, da se je vse to delo tako točno in hitro izvršilo? V prvi vrsti našemu za napredek občine jako skrbečemu, nesebičnemu g. županu Jos. Verbiču, kateri je vedel dobiti precejšnjo vsoto denarja brezobrestno na posodo pri veleslavnem deželnem odboru, da se je moglo to delo tako hitro izgotoviti, dalje velezaslužnemu gosp. Mahkotu, c. kr. okraj. glavarju, ki je župana v vsakem oziru tako blagohotno podpiral, in pa vsem zavednim Borovničanom, katerim Bog njih velikodušno požrtovalnost pri tem zidanji stotero povrni!

Pred sklepom naj je še opomnjeno, da je tukajšnji posestnik, g. Lovro Verbič kupil na samem stoječo hišo, katero je popolnoma prenovil, oskrbel z vsem potrebnim pohišjem, zlasti z dobrimi posteljami ter jo občini podaril kot hiralnico in bolnišnico. Mož, ki žrtvuje v tako blage namene blizu 3000 gld., pač zasluži, da se mu na tem mestu izreče očitna zahvala in to tem bolj, ker bi morala občina itak na svoje stroške si sezidati v ta namen primerno poslopje,

Domače stvari.

— (Cesarjev imendan) praznoval se je danes v Ljubljani jako slovesno. Po vseh cerkvah bile so slovesne sv. maše, dijaki in učenci ljudskih šol imeli so v cerkvah Božjo službo ter povsodi peli na konci cesarsko pesem. Ljubljansko vojaštvo imelo je cerkevno opravilo v nunski cerkvi in potem defilovalo pred generalom pl. Schilhavskim. — V stolni cerkvi služil je sv. mašo knezoškof doktor Missia. Navzočni bili so deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar dr. Poklukar in cesarski svetnik Murnik, župan Grasselli, kupčijske zbornice predsednik V. Petričič, mnogo uradnikov deželne vlade, sodnije, mestnih odbornikov, magistratnih uradnikov in drugega občinstva.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani.) P. n. društvenike opozarjamo, da bode jutri zvečer ob 7. uri sedma glavna skupščina v II. nadstropji „mestne hiše“.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) je imelo po navadi prvo sredo v meseci dne 2. oktobra svojo XXIX. sejo. Navzočni: Prvomestnik T. Zupan. Odborniki: Dr. vitez Bleiweis, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec, dr. Vošnjak, Anton Žlogar. — Službeno zadržan kanonik Andrej Zamejec. Od nadzorništva: Orosi. Dolenec, dr. Fran Papež. — Blagajnik naznanja, da še dokaj podružnic letošnjih prispevkov ni doposlalo, zato se uljudno opozarjajo, da blagohotno ustrežejo družbinim pravilom. — Tajnik omenja tekočih opravil, naznanja, kako so bili sklepi zadnje seje izvršeni. Vsem podružnicam so razposlani „Vestniki III.“ v razdelitev mej čč. družbenike. Pridejana je okrožnica glede razpečavanja „knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda.“ I. do III. zvezek je že pridejan po nekoliko izvodov v blagohotno razprodajanje. Koroškim podružnicam pa je bilo še nekaj drugih knjig darovanih v razdelitev mej šolsko mladež. — V kratkem odpre naša družba nov „otroški vrtec“ v Rojano pri Trstu, oglasilo se je že veliko otrok. Ukrenilo se je, kar

je potrebnega za to zabavišče. V našo „osnovno šolo“ pri sv. Jakobu v Trstu v I. in II. razred ter v ondotno zabavišče zglasilo se je veliko otrok, živ dokaz, da je slovenska šola v Trstu nujno potrebna. Rešenih je bilo še nekaj drugih prošelj in društvenih zadev.

— (Gosp. Josip Zelenk.) znani rodoljub, doslej odgojitelj na Dunaji, naselil se je stalno na svojem posestvu pri sv. Urbanu v Slov. goricah.

— (Premeščen) je g. Avgust Marušič, kancelist v Bujah k okrajnemu sodišču v Podgradu.

— (Dr. V. Bogišič,) ki je sestavil in uredil črnogorski imovinski zakonik, dobil je od srbskega regenstva red sv. Save.

— (Današnja šolska svečanost) prve mestne 5razredne deške ljudske šole je bila sijajna. Ob 10. uri dopoldne so bili učenci in učitelji, mestni šolski svet in mnogo starišev in šolskih prijateljev pri šolski maši v novi cerkvi presv. S. J., kjer so učenci prav ubrano peli. Po maši je bilo blagoslovljenje novega šolskega poslopja, katero je opravljaj g. kanonik Andr. Zamejec. Po blagoslovljenji so se učenci, učitelji, stariši in p. n. gosti zbrali v okrašeni telovadnici. Slavnost so s svojo navzočnostjo počastili najvišji dostojanstveniki p. n. gg. deželni predsednik, baron Winkler, deželni glavar dr. Poklukar, deželni šolski nadzornik Jakob Smolej, okrajni šolski nadzornik Fr. Levec, ravnatelj gimnazije in učiteljska, vadniški in mestni učitelji, občinski svetovalci in dr. — Najprej je govoril g. župan glavnega Ljubljanskega mesta Peter Grasselli izročivši ključ od šolskega poslopja šolskemu voditelju A. Praprotniku, kateri je v imenu učiteljev te šole obetal, da bode učiteljstvo po svojih močeh skrbelo, da bode obilne obresti dajal kapital, ki ga je mestna občina založila v novo šolsko poslopje. Potem je govoril g. deželni predsednik občinskemu zastopništvu, učencem in učiteljem, za tem pa g. okrajni šolski nadzornik poudarjaje vzajemno delovanja šole z domom. Gosp. katehet Iv. Smrekar je v daljšem govoru razložil, kaj pomenja cerkevno blagoslovljenje. K sklepu so učenci zapeli: „Veslje čuje se povsod“ in cesarsko pesen. Prva mestna šola bode to lepo slavnost z zlatimi črkami zapisala v svojo kroniko.

— („Südmark“) imenuje se društvo, katero se snuje v Gradci in kateremu je namen pospeševati naseljevanje Nemcev na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem ter v to svrhu: 1.) kupovati kmetije, katere se bodo potem oddale ubožnim osebam (vincarjem, blapcem) in rodbinam, ki nimajo nič ali pa premalo premoženja v last, (proti nizkemu obrestovanju kupnine) ali pa v najem. 2.) dajati podpore takim osobam pri nezgodah, ali kadar prično kako obrt. 3.) ustanavljati posojilnice štipendije, razširjati časnike in knjige itd. — Člani smejo biti le Nemci. Doneski so določeni od 1—50 gld. Kakor se vidi iz tega programa, bode delovanje tega društva jako nevarno, da, naravnost pogubno za naše kmete, katere itak že tare huda beda. Kakor zloglasni „Schulferein“ pogublja našo dečo, tako bode društvo „Südmark“ stezalo pohlepne svoje roke po slovenski zemlji in z vsakovrstnimi zvijačami in spletkami slovenskega kmeta spravljalo na beraško palico, na slovensko zemljo pa potiskalo nemške naseljence in tako gradilo nemški most proti Adriji. Proti tej preteči nevarnosti treba skrajne pozornosti in odločnih korakov, sicer nas bode najprej ob jezikovnej meji, potem pa polagoma dalje zadela ista usoda, kakor Poljake na Poznanjskem.

— (Deželna podgimnazija na Ptuij) ima letos 105 učencev, katere poučuje 8 profesorjev. V prvem razredu jih je 49, v drugem 17, v tretjem 29, v četrtem 19.

— (Zadoščanje.) Poštni in brzojavni ravnatelj Birringer bil je, kakor smo nedavno javili, umirovljen. Z njim ločil se je z odličnega mesta zagrižen nasprotnik slovanstva, ki je to svoje sovražstvo prej kazal po Dalmaciji, zadnji čas pa v Trstu, Slovencem na škodo. Znana tatvina na pošti, ko je izginilo nad 50 000 gld., zlomila mu je vrat, nam pa zopet dala dokaz, da se taki starokopitni birokrati zgubljajo z vidika, narodi pa ostanejo.

— (Moška kaznilnica v Mariboru) otvori se v nedeljo dne 6. t. m. ob 9. uri zjutraj. Monsignor Fr. Kosar, oskrbnik Lavantinske škofije jo bode blagoslovil in se bode tem povodom darovala prva sv. maša v kapeli. — Jetniškim paznikom na tej kaznilnici imenovan je g. Mat. Ivanuša, doslej diurnist pri zemlj. knjigovodstvu na Ptuij.

— (118 prosilcev) oglasilo se je za učiteljsko službo na moški kaznilnici v Mariboru.

— (Novost pri vojaštvu.) Počenši s 1. dnem t. m. odpal je pri vojaštvu „Praesentirt“. Vojak na straži ne prezentuje več, ampak poprime samo za puškino kopito, kadar ide kak častnik mimo.

— (Plemenske bike,) ki jih je kmetijska družba kranjska v Postojini postavila na prodaj, kupili so: Fr. Habe iz Goč, Jan. Dekleva iz Petelinjega in Anton Franetič iz Dolenjevasi.

— (Popravek.) V 182. šte. javili smo, da je bil J. Černe vsled ovadbe nekega kurilca zaprt, ker je baje „kradel cele vreče po 100 kg kave vagone pa zopet s plombo zapiral“; nadalje, da se je našlo v njegovem stanovanji „več praznih vreč s črkami in številkami, kakor tudi orodje, s katerim je plombo prerezoval“ in da je „prodajal ukradeno kavo raznim ljudem“. Rečeni J. Černe prinesel nam je danes dokaz, da je preiskava proti njemu po § 109. kaz. zakona ustavljena, ker se je pokazalo, da je ovadba kurilca Kraljiča bila neosnovana.

— (Vinska letina.) V Dolenjih Halozah je grozdja veliko, a jagode so drobne, ker je perje že v juliju bilo suho. — Na Dolenjskem se letos nič ne hvalijo, pač pa deloma po Vipavskem. — V Dalmaciji okoli Zadra prodaja se boljši mošt po 4 gld. 50 kr. do 5 gld. hektoliter. Zaradi strupene rose novo vino ni močno, ima po največ le 16 stopinj. — V Šibeniku prodaja se kilogram grozdja po 6, v Spletu po 12 kr.

— (V Preluki blizu Reke) izstrelili so te dni v tamošnjih kamnolomih dve velikanski mini, nabasani s 13 000 kl smodnika. Obe mini sprožili sta se istodobno električno in odkrhnili sta 75 000 kub. metrov kamenja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 3. oktobra. Pogajanja, koliko časa naj bi kraljica Natalija bivala v Belemgradu, so se razdrli in se sedaj razpravlja samo še o tem, kakim načinom naj bi se vršil sestanek kralja Aleksandra z materjo. Odločitev je v rokah Milanovih, čegar odgovor na predlog regentsva še danes pričakuje.

Peterburg 3. oktobra. Veliki knez Vladimir odpotoval je danes s soprogo v inozemstvo.

Dunaj 4. oktobra. Povodom imendne cesarjevega bila so cerkevna opravila po vseh cerkvah. Pri slovesnej maši v votivnej cerkvi bili so nadvojvode Albreht, Leopold Salvator, Rainer, vojni minister, deželnobrambeni minister, pri maši v sv. Štefana cerkvi ministri, dostojanstveniki in veliko pobožnega občinstva.

Novi Orleans 4. oktobra. Na parohodu „Cormona“ v Port Hudsonu, na reki Misisipi, počil je kotel. Štirideset osob mrtvih.

Razne vesti.

* (Z Dunaja) se javlja: Zlatarski pomočnik Alojzij Jäger, ki je nedavno iz Celovca semkaj prišel, stavil je v malo loterijo na Gradec 10 gld. in nekda zadel 48.000 gld. Doznavši svojo srečo, je omedlel in se zgrudil na tla.

* (Blagajnik zginil.) Z železnične postaje v Požunu zginil je 30. m. m. zjutraj blagajnik Atila Feliks. Koliko je ubežni uradnik poneveril, se dozda ni moglo dognati, ker je blagajnične ključke s seboj vzel.

* (Kolera.) V Mesopotamiji umrlo je za kolero do 23. m. m. 6000 oseb.

* (Nezgode na železnici.) Po noči na 30. m. m. trčila sta vkupe v predoru pri Arijanu na Laškem dva osobna vlaka. Pri postaji Wildparku na progi Stuttgart-Vaihingenske železoice je pa trčil, kakor smo v predčerašnjem listu brzojavnim potom ob kratkem poročali, 1. t. m. ob jednajstih dopoldne osobni v tovorni vlak. Oba stroja sta se zdrobila, 3 sprednji osobni vozovi so se porušili in le zadnji vagoni so še dosti nepoškodovani ostali. Sedem oseb je ubitih in 43, med temi 8 teško ranjenih. Nesrečnim ranjencem so se večinoma polomile roke ali noge. Prizor bil je grozen. Iz Stuttgarta prišlo je več zdravnikov na pomoč na lici mesta. Mrtvi so: strojevodja Merk, kurilec Strobel, katerega so vsega sežganega izvlekli iz stroja, krčmarica Hof iz Vaihingena, novak Vendelin Schneider, ki se je peljal k vojaškim vajam, gospa Pongrac, neka gospa, koje perilo je zaznamovano s začetnicama C. S. in 20letna deklica iz Rottweila. Mej ponesrečenci ni nobeden Avstrijec. Velik ovinek, radi katerega strojevodji nesta videla nasproti prihajajočega vlaka, prouzročil je strašno nezgodo.

VABILO JOUR-FIXU

kateri bode
v posavljenje brata dr. Jul. Dereani-ja
v soboto dne 5. oktobra t. l.
v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice.
Začetek ob 8. uri.

VSPORED:

1. Pozdrav.
2. „Venec narodnih pesnij“. Pojeta gospodičini.
3. Komični prizor.
4. Skupine. Izvršujejo telovadci „Sokola“.

Svirala bode vojaška godba 17. pešpolka baron Kuhn in peli iz posebne prijaznosti gospodje čitalniški pevci.

Program vojaške godbe:

1. Verdi: Koračnica iz opere „Aida“.
2. Flotow: Ouvertura k operi „Stradella“.
3. Kremser: „Ach, wie herrlich ist die Liebe“, valček iz operete „Der Botschafter“.
4. Emerschtisch: „Slovanske varijacije“ (za krilni rog).
5. Fr. Wagner: „Immer fidel“, polka franc.
6. Donizetti: Tercet iz opere „Lucrezia Borgia“.
7. Král: „Edelweiss“, polka-mazurka.
8. Peters: „Zmes narodnih pesnij“.
9. Konosik: „Die Lautenschlägerin“, gavota.
10. Millöcker: „Gilda“, valček iz operete „Der Viceadmiral“.
11. Vilhar: „Mrtva ljubav“, pesen za trobento.
12. Gleisner: „Flotte Geister“, hitra polka.

Vabiva vse p. n. brate k prav mnogobrojni udeležbi.
Gostje dobro došli!

V Ljubljani, dne 2. oktobra 1889.

Dragotin Hribar. Drd. Fr. Tekavčič.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

3. oktobra.

Pri **Malléi**: London, Kirschhof, Paulin, Ernts z Dunaja. — Felle iz Grada. — Troster iz Zadra. — Nerat iz Maribor. — Gabršek s Krškega. — Jelevec iz Ogulina. — Burkhardt iz Linca.

Pri **Sionu**: Tegze iz Szatmara. — Sist é iz Semendrija. — Gasparini s Primorskega. — Martini, Fabzari, Honoral, Liebig, C. in P. Mosetig iz Gorice. — Henkel, Gellis, Fenschel, Werner, Goldhamer, Ziwny z Dunaja. — Zimmermann iz Rosega. — Svoboda iz Idrije. — Feldman iz Grada.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. okt.	7. zjutraj	733.0 mm.	8.0° C	sl. zah.	obl.	0.30 mm.
	2. popol.	735.8 mm.	14.2° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	738.1 mm.	8.4° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 10.2°, za 3.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 4. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.65	83.60
Srebrna renta	84.70	84.70
Zlata renta	110.55	110.50
5% marčna renta	99.60	99.60
Akcije narodne banke	922.—	922.—
Kreditne akcije	305.75	305.50
London	119.95	120.05
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.50
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	58.55	58.57 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	260 gld.	182 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	175 „
Ogerska zlata renta 4%	99 „	95 „
Ogerska papirna renta 5%	94 „	95 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	190 „	20 „
Kreditne srečke	100 gld.	181 „
Rudolfove srečke	10 „	—
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	137 „
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	230 „	—

Gierkovo
veliko mehanično svetno
in originalno avtomatno
gledališče

na cesarja Josipa trgu.

Jutri v soboto dne 5. oktobra t. l.

velika predstava

z novim programom.

Vsak dan velika predstava. Začetek zvečer ob 1/2 8. uri. — Vsako nedeljo dve predstavi. Začetek I. ob 1/2 5. uri popoldne, II. ob 1/2 8. uri zvečer.

PROGRAM:

- I. Zimska pokrajina na Norveškem z vzhajanjem lune.
- II. Vihar na morji in potop ladje v morskej ožini Gibraltorskeje.
- III. Avtomatiška družba umetnikov z zavsem novim programom.

H koncu: Spremenljive diorame, osvetljene z apneno lučjo (vodenčevo-kislčevim plinom). (Novo!)

Za mnogobrojni obisk prosi z velespoštovanjem

(814) **Oskar Gierke.**
Predprodaja ustopnic vrši se od 10. ure zjutraj naprej pri gledališki blagajnici.

Vožni red c. kr. Rudolfove železnice

od 1. oktobra 1889.

Ljubljana - Terbiž.

Osobni vlaki

O d h o d	Št. 1718 po noči	Št. 1714 zjutraj	Št. 1716 dopol.	Št. 1712 popol.
Ljubljana, juž. žel.		6:45	11:40	5:25
Ljubljana, Rud. žel.		6:49	11:45	5:30
Vižmarje		7:00	11:55	5:39
Medvode		7:12	12:07	5:51
Loka		7:25	12:21	6:04
Kranj		7:42	12:38	6:20
Sv. Jošt (m. p.)		7:47	12:43	6:25
Podnart-Kropa		8:02	12:58	6:39
Otoče (m. p.)		8:09	1:04	6:45
Radovljica (m. p.)		8:22	1:18	6:58
Lesce-Bled		8:30	1:28	7:06
Žerovnica (m. p.)		8:41	1:39	7:17
Javornik		8:50	1:48	7:26
Jesenice		9:00	1:58	7:35
Dovje		9:21	2:19	7:52
Kranjska Gora		9:45	2:48	8:16
Rateče-Bela Peč		9:59	3:03	8:30
Terbiž		10:15	3:20	8:45
		dopol.	popol.	zvečer

Terbiž - Ljubljana.

Osobni vlaki

O d h o d	Št. 1711 zjutraj	Št. 1721 dopol.	Št. 1715 popol.	Št. 1713 zvečer
Terbiž	3:47		1:15	6:15
Rateče-Bela Peč	4:04		1:33	6:36
Kranjska Gora	4:18		1:48	6:51
Dovje	4:43		2:18	7:16
Jesenice	5:03		2:40	7:40
Javornik	5:09		2:47	7:46
Žerovnica (m. p.)	5:18		2:56	7:55
Lesce-Bled	5:29		3:11	8:12
Radovljica (m. p.)	5:35		3:18	8:19
Otoče (m. p.)	5:47		3:31	8:32
Podnart-Kropa	5:58		3:39	8:41
Sv. Jošt (m. p.)	6:10		3:51	8:54
Kranj	6:18		3:58	9:02
Loka	6:34		4:14	9:20
Medvode	6:48		4:27	9:34
Vižmarje	7:01		4:39	9:46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	7:09		4:47	9:55
Ljubljana, juž. žel.	7:13		4:51	10:00
			popol.	zvečer

Opazka: Vlaka št. 1718 in št. 1721 vozita le ob nedeljah in praznikih od 16. junija do 15. septembra.

Lovski pes (Vorstehehund)

se je včeraj zatekel. — Barve je rujavolisaste in slihi na lme „Pozor“. — Najditelj se prosi, da ga odda proti nagradi v Gospodskih ulicah št. 12, I. nadst.

120 gld.

in ne več se zahteva najemnine na leto za

prodajalnico

s sobo, kuhinjo in magacinom, ležečo ob okrajni cesti, poleg farne cerkve in jedico v občini.

Ponudbe naj se dološujejo g. Ivanu Kraju-ču v št. 11 p. Velenji (Štajersko).

(797—2)

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur.

(719—4)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

Radenska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno s edstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v žolci, mokrit, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Puskni doktorjev: Garrod, Biswanger, Cavlini, Ure so dokazali, da ima ogjenokisliti najprej raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najuglednejše Radenske kislo vodo.

Kopališče Radensko

Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokrit, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.

Stanovništvo po ceni.

(brezplačno) od ravnateljstva: kopališče Radensko blizu Ljutomeru

Radenska kisla voda, ob vznožju Slovenskih gor, ne za-menjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kisla voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislini vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši.

(264—25)

Zaloga Radenske kisle vode pri F. Plantz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.